

Ara (i demà) País Valencià

Esquerra Republicana del País Valencià, Els Verds del País Valencià i Esquerra Nacionalista Valenciana es presenten a les eleccions espanyoles sota una candidatura conjunta, Ara País Valencià, que pretén ser l'inici d'un procés de convergència de més ampli espectre. Josep Barberà, regidor de Cultura a Benicarló, encapçala la llista per la circumscripció de València.

Reportatge de Víctor Maceda

El 19 de novembre del 2013, tot just un any abans de la consulta sobiranista catalana, Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV) va fer un gir copernicà dins la seua estratègia política. D'una banda, va acceptar que el "procés emancipador" català anava a un ritme bastant

més accelerat, i que d'alguna manera, Catalunya havia de fer via en solitari. De l'altra, tot i que no renunciava en absolut al projecte de "Països Catalans", hi anteposava el dret a decidir del País Valencià, que en cas d'independitzar-se, podria optar per sumar-se després a aquest projecte conjunt.

El canvi de posició era una mà estesa a les forces valencianistes que volien aprofundir en la sobirania com a poble. Però malgrat les converses formals –molt satisfactòries– amb alguns representants del Bloc Nacionalista Valencià, no va ser possible anar de bracet de Compromís. Un altre dels partits de la

coalició, Iniciativa del Poble Valencià, va explicitar –en paraules de Mónica Oltra, a aquest setmanari [vegeu “Esquerra, porta entreoberta”, al núm. 1.600, publicat el febrer passat]– que no desitjava una aliança amb els republicans. De cap de les maneres.

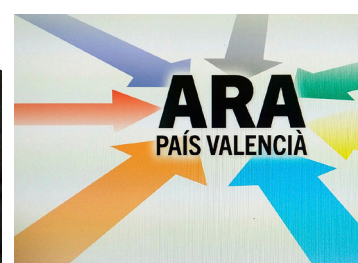
“Esquerra viu un procés molt diferent al nostre: ells estan per la independència de Catalunya, i nosaltres, per bastir un discurs de govern, són interessos oposats i no contemplem un acord”, va afirmar Oltra a EL TEMPS llavors, a més de deixar clar no hi havia oberta “cap negociació, i no per omisió, sinó per decisió”. “La prioritat de Compromís és la nostra terra, només aquest”, va sentenciar la número 1 de la coalició i ara vice-presidenta i portaveu del Govern valencià.

Finalment, ERPV va acudir als comicis del 24 de maig coalitzada amb Esquerra Unida i una petita escissió del PSPV-PSOE anomenada Alternativa Socialista (AS). La llista conjunta va obtenir el 4,4% dels vots emesos, sis dècimes per sota del 5% necessari per tal d'accedir a les Corts (amb la pròxima reforma de la llei electoral, que rebaixarà aquesta tanca al 3%, Acord Ciutadà, que és com es deia la plataforma, hauria obtingut dos o tres diputats), però la relació va ser exquisida.

Amb tot, davant la cita electoral del 20 de desembre, els republicans van decantar-se per un acord plenament valencianista, sense forces de caire estatal. “L'impacte del debat català és gran i obri la possibilitat d'una reforma territorial profunda, o per contra, d'una recentralització terrible”, explica Agustí Cerdà, el president d'ERPV, que l'any vinent, tal com assegura, abandonarà aquesta funció.

En aquest sentit, l'aposta d'Esquerra era una candidatura àmplia del valencianisme, una proposta que va rebre el vist-i-plau d'Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV), la formació presidida per Josep Velasco, que s'hi va sumar de seguida. També van fer-ho Els Verds del País Valencià, capitanejats de fa anys pel gandíenc Joan Francesc Peris i que compten amb una implantació important a ciutats com Oriola o Torrevella, on fins i tot ostenten l'alcaldia gràcies a un pacte multipartit.

Amb el Bloc també van haver-hi converses, sobretot tenint en compte

A la pàgina del costat, els presidents d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV) i Esquerra Nacionalista Valenciana (ENV), Agustí Cerdà i Josep Velasco. Dalt, el cap de llista d'Ara País Valencià per la circumscripció de València, Josep Barberà, i a la dreta, Joan Francesc Peris, d'Els Verds. Per últim, el logotip de la coalició.

els entrebancs que trobava pel camí l'aliança amb Podem, però l'acord a què es va arribar *in extremis* va deixar el Bloc dins d'un acord que el seu secretari general, Enric Morera, no ha negat que ha resultat “dolorós”.

ERPV i el Bloc van explorar una possible candidatura conjunta, a la qual podria haver-se unit Esquerra Unida, amb una idea clara: esdevenir la plataforma valencianista que Morera pretenia bastir amb la branca valenciana de Podem, tot aigualint les respectives marques en benefici del nom comú. Davant la possibilitat que Iniciativa i Verds-Equo es mantingueren fidels a Podem, el Bloc tenia aquesta opció damunt la taula: un acord que hom va suggerir d'anomenar Compromís pel País Valencià –la denominació registrada el 2007, l'any del primer Compromís entre EUPV i el Bloc– i que també es va proposar de dir Ara País Valencià, la fórmula escollida en darrera instància.

“Efectivament, és el moment, però no de reformular Espanya, sinó de no perdre de nou el tren de la història”, afirmen els republicans, que veuen semblances entre el pacte Compromís-Podem-És el Moment i el que al seu dia van teixir el Partit Socialista d'Euskadi (PSE) i Euskadizo Ezquerra (EE). “Hi ha l'oportunitat de votar una candidatura autènticament valenciana”, opinen.

Cerdà voldria que, amb vista al futur, “el conjunt del valencianisme es refundara, es descolonitzara mentalment i redirigira la seua estratègia”. Ara País Valencià és el primer pas a la recerca d'aquest objectiu confés.

Els caps de llista són Mikel Forcada per Alacant, Miquel Iruela per Castelló i Josep Barberà per València, la demarcació que, pel seu volum, és on hi ha més opcions d'aconseguir representació.

Barberà és regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló (Baix Maestrat), on ERPV sí que va ser capaç d'arribar un acord amb Compromís, que ha comportat el canvi de color a un consistori governat de feia anys pel PP.

“No sols volem tenir diputats valencians, sinó que volem tenir diputats valencianistes”, subratlla Barberà, que espera rebre “els vots dels descontents per l'acord de Compromís amb Podem”. Entre les seues metes, “fer veure el problema valencià, però no des d'un subgrup de Podem o del Partit Socialista, sinó amb veu pròpia, per tal de denunciar amb claredat l'infrafinançament i el dèficit d'inversió en infraestructures que pateix el País Valencià, a més de donar suport a totes aquelles mesures del govern valencià que troben la contestació de Madrid, com per exemple l'extensió de la targeta sanitària a tots els immigrants”. •